

JASNA GÓRA SANKTUARIU NMP W CZĘSTOCHOWIE

(opracowano na podstawie materiałów zawartych na stronie: www.ave-maria.pl)

Jasna Góra (łac. Clarus Mons) – wzgórze w Częstochowie z zespołem klasztornym zakonu paulinów. Jest jednym z ważniejszych miejsc kultu maryjnego i od setek lat, najważniejszym centrum pielgrzymkowym w Polsce. Na Jasnej Górze znajduje się obraz Matki Boskiej Częstochowskiej.

Szczególnego znaczenia dla Polaków miejsce to nabrało 1 kwietnia 1656, gdy Jan II Kazimierz Waza złożył śluby lwowskie. 16 marca 1657 przybył na Jasną Górę i tam modlił się o uratowanie Rzeczypospolitej przed protestanckimi wojskami szwedzkimi i węgierskimi. W tym dniu doszło do skutecznej obrony Krosna przed wojskami Rakoczego. Śluby lwowskie powtórzone zostały 26 sierpnia 1956 w Jasnogórskich Ślubach Narodu Polskiego, napisanych przez Stefana Wyszyńskiego 16 maja 1956.

HISTORIA

Początki istnienia klasztoru sięgają roku 1382, kiedy to książę Władysław Opolczyk sprowadził paulinów z Węgier do dawnego kościoła parafialnego na mocy dekretu książęcego z 9 sierpnia tego samego roku oraz dokonał fundacji klasztoru.

Nazwa Jasna Góra została nadana klasztorowi przez węgierskich paulinów na pamiątkę macierzystego klasztoru św. Wawrzyńca na Jasnej Górze w Budzie. Wzięła się stąd, że klasztor znajduje się na jasnym wapiennym wzgórzu położonym 293 m n.p.m.

Dwa lata później na Jasną Górę sprowadzono z Rusi obraz Matki Boskiej z Dzieciątkiem Jezus który według legendy namalował św. Łukasz Ewangelista na desce stołu, na którym jadła rodzina Jezusa.

W niedługim czasie klasztor zyskał rozgłos, zarówno wśród pielgrzymów, jak i wśród grabieżców. W wyniku rozbójniczego najazdu, 14 kwietnia 1430 roku obraz Czarnej Madonny został uszkodzony i ograbiony. Wspominał o tym Jan Długosz. Prace renowacyjne przeprowadzono w Krakowie w latach 1430-1434.

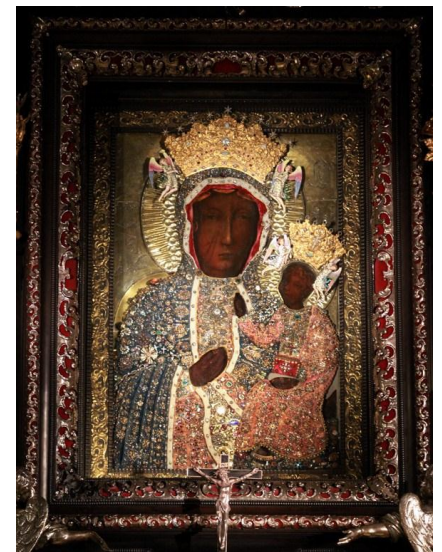
Ponowny wzrost ruchu pielgrzymkowego wymusił trwającą do roku 1644 rozbudowę gotyckiej kaplicy NMP o trójnawowy korpus. Budowa fortyfikacji (murów obronnych) trwała z przerwami od roku 1620 przez 28 lat.

CUDOWNY OBRAZ

Największym skarbem Jasnej Góry jest Cudowny Wizerunek Matki Bożej. Dzięki niemu Jasna Góra stała się bardzo szybko największym sanktuarium maryjnym w kraju, który w ówczesnym czasie miał już wiele sławnych miejsc pielgrzymkowych.

Faktu tego nie wyjaśnia ani legenda, która przypisuje autorstwo Ikony św. Łukaszowi Ewangelistcie, ani protekcja królewskiej pary Jadwigi i Władysława Jagiełły; przyczyna musi być głębsza.

Jasnogórski Obraz od samego początku zasłynął cudami, które nadały rozgłos Maryjnemu Sanktuarium i ściągały tłumnie pielgrzymów z całego kraju i z Europy.

Potwierdzeniem łask otrzymywanych przez wiernych za pośrednictwem Bogarodzicy są rozliczne wota, dynamiczny rozwój samego miejsca kultu i wzrastający ciągle ruch pątniczy.

Należy podkreślić, iż na Jasnej Górze nigdy nie odnotowano żadnych objawień maryjnych, jak to miało miejsce we wszystkich prawie większych sanktuariach świata. Tajemnicą, sercem, życiem i magnesem przyciągającym do Jasnogórskiego Sanktuarium jest Cudowny Wizerunek. Bez niego Jasna Góra byłaby zbiorem budynków, pamiątek, dzieł sztuki; może pięknym i bogatym, lecz martwym muzeum.

Obraz namalowany jest na drewnianej tablicy o wymiarach : 122,2/82,2/3,5 cm. **Przedstawia on Najświętszą Maryję Pannę w postaci stojącej z Dzieciątkiem Jezus na ręku.** Maryja jest frontalnie zwrócona do wiernych, co podkreśla przede wszystkim Jej dominujące oblicze. Twarz Dzieciątka oscyluje w kierunku patrzącego, choć nie zatrzymuje na nim wzroku. Obydwie twarze łączą wyraz zamyślenia, jakby pewnej nieobecności i powagi. Prawy policzek Matki Bożej znaczą dwie równoległe biegnące rysy, przecięte trzecią na linii nosa. Na szyi występuje sześć cięć, z których dwa są widoczne dość wyraźnie, cztery zaś pozostałe - słabiej. **Jezus spoczywa na lewym ramieniu Maryi**, przyodziany w sukienkę koloru karminowego. W lewą rękę trzyma księgę, prawą zaś unosi ku górze w charakterystycznym geście nauczyciela, władcy lub do błogosławieństwa. Prawa ręka Maryi spoczywa na piersi. Niebiesko-granatowa suknia i tego samego koloru płaszcz Maryi ozdobione są motywami złocistych lilii. Nad czołem Dziewicy namalowana została sześcioramienna gwiazda. Główne tło Obrazu jest koloru niebiesko-zielonego, który przechodzi w odcień morskiej fali.

Dominującym elementem Ikony są złote nimby wokół głowy Maryi i Jezusa, które zlewają się w jedną kompozycję, stanowiąc bardzo charakterystyczny detal kontrastujący z ciemną karnacją twarzy postaci.

Obraz Matki Bożej Jasnogórskiej zalicza się do ikon określanych nazwą Hodegetria. Określenie to oznacza Tę, która prowadzi. Ikona przedstawia Maryję - Matkę Boga z Dzieciątkiem Jezus, które jest Synem Bożym i Jej Synem. W tym znaczeniu **Ikona Jasnogórska jest przekazem wydarzenia biblijnego, które uobecnia, pobudza do refleksji i skłania do modlitwy.**

Pobożny przekaz przypisuje autorstwo Obrazu św. Łukaszowi Ewangelistcie, który namalować miał go na deskach stołu, przy którym spożywała posiłki Święta Rodzina. Nie ustalono dotychczas dokładnej daty powstania Obrazu. Ostatnie badania wskazują na trzynasto-, czternastowieczne pochodzenie obecnego malowidła (nie Obrazu). Naprawa Obrazu, a nie przemalowanie - jak podawały to wcześniejsze publikacje - w Krakowie w latach 1430-1434 po obrazoburczym napadzie, miała miejsce później.

Obraz Matki Bożej Jasnogórskiej (Częstochowskiej) ma cechy ikony, chociaż w ścisłym tego słowa znaczeniu ikoną nie jest. Twarz Matki Bożej jest koloru brązu (miodu), co jest związane ze sposobem malowania ikon. Twarz jest ciemna również, dlatego, że ma dużo warstw werniksu, który z czasem ciemnieje.

SANKTUARIUM MATKI BOSKIEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ W POLSCE, to jedyne w swoim rodzaju miejsce na świecie.

Każdy kraj ma swoją stolicą. Każdy człowiek ma swoją mamę. Częstochowa to niezwykle miejsce łączące w sobie te dwie ważne dla każdego człowieka wartości.

Miasto to położone w południowej części Polski jest polską stolicą chrześcijaństwa. To właśnie tutaj, na Jasną Górę każdego roku pielgrzymuje tysiące ludzi z wszystkich stron Polski i świata. Przybywają tu, aby się spotkać ze swoją ukochaną Mamą i jej powierzyć swoje życie.

„(...) Witaj, witaj! To Królowa,
Po swym ludu długo wdowa,
I dziś wraca w tej koronie,
Którą w polskiej Częstochowie
Niegdyś dali Jej Ojcowie,
I tych ojców przez te tonie,
Patrz prowadzi”.

Zygmunt Krasiński

Historia Sanktuarium na Jasnej Górze sięga drugiej połowy XIV wieku, kiedy to piastowski książę Władysław Opolski umieszcza obraz Matki Boskiej Częstochowskiej w małym, drewnianym kościółku. Został on na potrzeby wiernych przebudowany w kamienną świątynię, którą z czasem ozdobiono i doprowadzono do obecnego stanu. Maryja jest prawdziwą Królową Częstochowy, o czym świadczą liczne cuda, dzięki którym miasto zostało uratowane od wrogich najazdów. W 1655r., podczas potopu szwedzkiego niewielka grupa obrońców odpędziła potężne wojsko nieprzyjaciela.

Rok później, król Kazimierz I obwołał Maryję Królową Polski, dobrze wiedząc, komu jego kraj zawdzięcza zwycięstwo.

Wiedzą o tym również chrześcijanie na całym świecie zjeżdżając się do Częstochowy, aby prosić o liczne łaski i cuda. A Maryja tak jak kochająca Mama patrzy z góry na Swoje dzieci spojrzeniem pełnym miłości, uzdrawia i dodaje sił do codziennego życia.

Jest rok, 1495 gdy z Myślenic przybywa do Częstochowy pani Maria Pierzchała, która w wieku 12 lat straciła wzrok. Słyszała ona jak wiele cudów dokonało się w tym Sanktuarium i przyjeżdża, aby się modlić. Gdy tak klęczała przed Najświętszym Obrazem i modliła się w pewnym momencie otworzyły jej się oczy. Została ona uzdrowiona. Ten i wiele innych przypadków pokazuje nam, że częstochowskie wzgórze jest miejscem szczególnie wybranym przez Maryję.

Łączmy się, więc w modlitwie z Jasną Górą i polecajmy wszystkie nasze sprawy Częstochowskiej Pani z wiarą, że nas wysłucha.

*Bogarodzico Dziewico Bogiem Sławiona Maryjo!
Królowo Świata i Polski Królowo.*

Panno Święta, Matko Boska Częstochowska! Oto do stóp Twoich upadam, pod opiekę się Twoją uciekam. Przyjmij mnie i osłoń płaszczem Swojej dobroci. Czuję, żem nie godzien Twoich względów, żem w skutek grzechów moich bardzo się oddalił od Ciebie, proszę Cię przez Krew najdroższą, którą za mnie wylał Syn Twój Jezus Chrystus nie odtrącaj mnie od siebie. Bądź zawsze Matką moją o Maryjo Częstochowska. Amen

